

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920, Lov Nr. 154 af 1. April 1921 og Lov Nr. 97 af 23. Marts 1922.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5396).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag::

Af *Ordføreren*:

Til § 1.

I § 99, Stk. 1., 7de Linie, ændres „1 000“ til: „1 200“.

Det stillede Ændringsforslag sættes først til Forhandling.

Ordføreren (Søren Svendsen): Da det i Gaar ved Afgivelsen af Betænkningen over dette Lovforslag var undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at der i Ændringsforslaget til Lovens § 99 fejlagtig var kommet til at staa „1 000 Kr.“ i Stedet for: „1 200 Kr.“, tillader jeg mig at anbefale det høje Ting at vedtage det af mig stillede Ændringsforslag, der retter denne Fejl. Der ligger ingen Realitet i Forandringen.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslaget.

Ændringsforslaget til § 1 af *Ordføreren* (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sættes det saaledes ændrede Lovforslag til Forhandling.

Krohn: Det er med ikke ganske liden Betænkelse, at jeg gaar med til at stemme for dette Lovforslag, og det har sin Aarsag i, at jeg er overbevist om, at der er mange Tjenestemænd, for hvem denne Nedskæring vil komme paa tværs, de kan daarligt taale den. Og der er en ganske bestemt Klasse indenfor Tjenestemandstanden, som jeg gerne vil gøre nogle korte Bemærkninger om. Det er Præstestanden. Præstestanden er saaledes lønnet, at det snart er ved at være en skrigende Uretfærdighed. Vi søgte i det kirkelige Udvalg at gøre, hvad vi kunde, for at faa dette Misforhold rettet. I Folketingsudvalget for de kirkelige Love blev der ligeledes

gjort et Arbejde, men det lykkedes ikke at faa Præsternes økonomiske Kaar forbedret, skønt de er af en saadan Art, at vi f. Eks. i 1920 maatte vedtage den saakaldte Lappelov for dog at hjælpe dem lidt paa det økonomiske Omraade. Stillingen er altsaa saaledes, at de meget daarligt kan taale selv denne lille Nedskæring af Konjunkturtillæget. Virkeligheden er jo den, at Præsterne er daarligere stillet end andre med dem ligestillede Tjenestemænd — jeg mener i Løn ligestillede —, og det hænger sammen med, at de allerfleste af dem bor borte fra Skoler, saaledes at det koster dem uhyre meget at faa deres Børn uddannet, hvorimod de fleste andre Tjenestemænd har let Adgang til højere Skoler. Præsterne har for Landets Vedkommende aldeles ingen Adgang til Bierhverv, medens, som vi ved, Tjenestemandstanden har adskilligt deraf paa mange Felter. For det tredje har Præsterne ret store Repræsentationsudgifter. Og endelig vil jeg som det fjerde nævne disse uhyre uheldige og dyre Boliger, de bor i. De fleste af vore Præstegaarde paa Landet er jo bygget med helt andre økonomiske Kaar for Øje, og nu sidder Præsterne i langt, langt lavere økonomiske Stillinger i de samme Boliger, hvilket koster dem uhyre mange Penge. Jeg var forleden Dag hos en Præst, som sad i et Førsteklasses Embede. Han gjorde nøje Rede for sin Stilling og fortalte mig, hvorledes han, naar han havde betalt alt, hvad han skulde betale, ikke kunde se Vej til at faa noget til Klæderne. Jeg talte i Gaar med en Præst. Han havde først været Lærer i 4½ Aar og studerede saa Teologi og blev Præst i 31 Aars Alderen. Der blev nægtet ham Anciennetetsgodtgørelse, det sædvanlige Otteaar, som ellers tildeles dem, der har studeret i en senere Alder. Han fik kun den sædvanlige et Aars Eksamen-anciennetet. Nu sidder han i et Andenklassens Embede paa Tredieklassesløn med eet Alderstillæg. Hvis han var blevet ved som Lærer, vilde han ikke alene have haft den samme Løn i rede Penge, men han vilde desforuden have haft Tillæg som Kirkesanger og Kirkebylærer, for saa vidt hans Stilling havde ført det med sig. Det er Eksempler, der tyder stærkt paa, at der er et uheldigt Forhold her. Jeg er ganske overbevist om, at den forhaandenværende Præstemangel vil aldrig blive afhjulpet, saa længe Præsternes økonomiske Stilling er saa slet som nu. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Kirkeminister at tage dette under Overvejelse. Der trænges saa sikkerligen til en Revision af Tjenestemandsløven, og særlig med Henblik paa det,